

før af kollektiv overenskomst kan håndhæve en sådan ret over for deres arbejdsgiver.

Om baggrunden for og indholdet af lovforslaget, der tog sigte på at gennemføre EF-Rådets direktiv af 10. februar 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemstaternes lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder (75/117/EØF), hedder det i arbejdsministerens fremsættelsestale:

„Indledningsvis vil jeg gerne nævne, at både forhandlingerne om den danske stillingtagen til EF-Rådets direktiv og udformningen af det foreliggende lovforslag er foregået i snævert samarbejde med arbejdsmarkedets parter.

Her i landet har ligelønsprincippet længe været gældende inden for den offentlige sektor, og med vedtagelsen af forligsmandens mæglingforslag i 1973 er det også gennemført i den del af den private sektor, der er dækket af kollektive overenskomster.

Det nu fremsatte lovforslag indeholder to væsentlige ting.

For det første giver det de lønmodtagere, der ikke har ret til ligeløn efter en kollektiv overenskomst, en sådan ret, der kan håndhæves for domstolene.

For det andet giver det beskyttelse mod afskedigelse, der er en følge af, at man har anlagt sag mod sin arbejdsgiver for at få ligeløn, idet den pågældende lønmodtager i et sådant tilfælde har ret til at kræve godtgørelse for urimelig afskedigelse.

Jeg vil gerne understrege, at hvor det drejer sig om lønmodtagere, der har krav på ligeløn efter kollektiv overenskomst, ændrer loven ikke den allerede eksisterende retstilstand. Et sådant krav skal fortsat behandles ad fagretlig vej.

Imidlertid kan det forekomme, at en lønmodtager, der ifølge overenskomst har krav på ligeløn, ikke — eller kun i utilstrækkeligt omfang — er beskyttet mod urimelig afskedigelse, når han vil håndhæve dette.

Forslaget giver her den pågældende en ret til at kræve godtgørelse, og ligesom i de situationer, hvor beskyttelse mod afskedigelse er hjemlet i kollektiv overenskomst, er afgørelsen af spørgsmålet henlagt til de fagretlige instanser.

Til slut vil jeg henvise til, at regeringen i år har vedtaget at oprette et ligestillingsråd med den opgave at fremme ligestillingen mellem mænd og kvinder bl. a. på arbejdsmarkedet og følge udviklingen på dette område. Lovforslaget er endnu et led i bestræbelserne på at ligestille mænd og kvinder i det danske samfund.“

Ved 1. behandling, hvor flere af ordførerne beskæftigede sig med forståelsen af udtrykket „lige løn for samme arbejde“, hvilket udtryk i overensstemmelse med sprogbrugen i de kollektive overenskomster i lovforslaget havde erstattet direktivets udtryk „lige løn for samme arbejde eller arbejde, som tillægges samme værdi“, fik lovforslaget en overvejende velvillig modtagelse.